

afvige fra Danmarks Neutralitet ved de paagældende Udtalelser og Erklæringer. Nu kan der jo ikke være Skygge af Tvivl om, at det ærede Medlem fra Ringkøbing ved Afgivelse af den paagældende Instruks og ved at lade Kaptajn Lützens Udtalelser staa, har kastet Tvivl over Danmarks Neutralitet i Tysklands Bevidsthed, har skabt berettiget Forventning hos Tyskerne om, at Danmark i givet Tilfælde vilde lade sig drive bort fra denne Neutralitet. Endelig er jo Forholdet dette, at det ærede Medlem fra Ringkøbing endnu i Sommer i sin Erklæring har udtalt sig saaledes, at paa det Tidspunkt ingen kunde være i Tvivl om, at han med den paagældende Instruks har antydnet Muligheden af, at naar tilstrækkelig stærke Ting forelaa, kunde Danmark gaa bort fra den strenge Neutralitetspolitik. Jeg tror derfor, at ærede Medlemmer af Partiet Venstre ikke skulde tale om, at vi ønsker at sætte Splid indenfor dette Parti, men de skulde gøre sig klart, at enhver, der kommer til Kendskab om, at hans Land under Forhandlinger med andre Magter er blevet stillet, som Danmark er blevet stillet i 1906—07, er forpligtet til at klarlægge dette for Repræsentanter for alle Retninger indenfor det danske Folk.

Formanden: Folketingsmanden for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

J. C. Christensen: Jeg ønsker kun at gøre den korte Bemærkning, at jeg er indtegnet som Taler, og naar min Tur kommer, skal jeg svare paa de ganske urigtige og ganske fejlagtige og falske Punkter, som den højtærede Forsvarsminister stillede op til Belysning af hele min Stilling, og jeg skal svare, saa jeg haaber, han forstaa det, skønt han ikke synes at have let ved at forstaa, hvad jeg siger.

Formanden: Folketingsmanden for Randers Amts 6te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

N. Neergaard: Jeg skal ikke forlænge de korte Bemærkninger Række, jeg tager kun til Orde for at protestere imod den Udlægning, Forsvarsministeren gav af mine Ord. Det, jeg har sagt, og som enhver vil kunne forstaa, er, at det ikke kan være Partiet Venstres Sag at tage Stilling til, hvorvidt alle Enkeltheder i en fremragende Politikers Handlinger for 12 Aar siden var mer eller mindre hensigtsmæssige eller po-

litisk rigtige; det kan alligevel ingen bedømme nu. Disse Ord vilde den højtærede Forsvarsminister udlægge, som om denne Udtalelse vilde sige, at vi misbilligede det. Aldeles ikke. Det er en saa forkert Udlægning som vel muligt. Det vil kun sige, at disse Spørgsmaal har Partiet Venstre, paa hvis Vegne jeg taler, ikke villet tage Stilling til, men kun til Sagens Hovedspørgsmaal.

Forsvarsministeren (P. Munch): Jeg har ikke paa nogen Maade spurgt det ærede Medlem om hans Partis Stilling til Enkeltheder i denne Sag. Jeg har spurgt det ærede Medlem med Hensyn til selve Kærnepunkterne, selve Karakteren af denne Forhandling og af den Maade, hvorpaa den Forhandling er blevet ført paa Danmarks Vegne, uden at det danske Folks Repræsentanter vidste Besked derom. Overfor dette stiller det ærede Medlem sig nu saaledes, at han hverken billiger eller ikke billiger, overhovedet ikke er i Stand til at tage noget Standpunkt. Jeg bliver derfor nødt til at gentage mit Spørgsmaal overfor det ærede Medlem — det er ikke blot et Spørgsmaal for dette Øjeblik, men det er ogsaa et Spørgsmaal for Fremtiden: Mener det ærede Medlem, at en Repræsentant for den danske Regering, en Konseilspræsident sammen med Udenrigsministeren, er berettiget til at føre Forhandlinger af en saadan Art som de Forhandlinger, her er førte med Repræsentanter for fremmede militære Myndigheder, uden at underrette det øvrige Ministerium og Repræsentanter for den danske Rigsdag derom? Jeg tror ikke, dette er en Enkelthed, men det er et afgørende Hovedpunkt, ikke blot med Hensyn til Behandlingen af denne Sag, men med Hensyn til den danske Rigsdags Stilling og den Tryghed, hvormed det danske Folk kan se hen til de Statsmænd, som staa i Spidsen for Landets Styrelse.

Jeg føjer endnu hertil dette Ord, at naar det ærede Medlem for Ringkøbing-Kredsen (J. C. Christensen) nu traadte op paa Talerstolen og erklærede, at hvad jeg havde sagt, var falsk og urigtig Udlægning . . . (*Slebsaer*: Det er det ogsaa!) . . . og naar et æret Medlem nu gentager: Det er det ogsaa — saa ligger der intet Bevis i den Art stærke Ord. Men derimod viser det dette, som ogsaa viste sig ved Forhandlingerne forleden Dag, at det ærede Medlem ikke er i Stand til at give Grunde for den Opfattelse, han gør gældende, ikke er i Stand til ud af de Aktstykker, som foreligger, at drage nogen